

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: MUNKE

Citation: Drachmann, Holger: "MUNKE", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 112. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-workid62674.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

MUNKE

Aftensolen luer paa den gamle Borgruin,
Bag Klostret sidde Munkene og drikke deres Vin.
Der er rummeligt og svalt i de store Klosterhaver
113 Og der er dejlig Plads i de hellige Maver.
De purpurrøde Skaaler løftes mod Nattens Himmel:
Madonna, vær os naadig, bevar vor Vin fra Skimmel!

De juble og de synge, de ærværdige Lukuller;
Deres Latter er en Torden, som mod Havemuren ruller.
De stryge Vinens Perler fra det fugtige Skæg,
Og slænge Kuttens Folder fra den brunede Læg.
En synger muntre Viser, én læsper: *pia mater!*
Kinder og Øjne blusse paa de fromme Krabater.

Foran det glade Selskab, alvorlig paa en Sokkel,
Troner Apostlen Paulus, saa tør som en Knokkel.
Den strengeste Askese staar skaaret ud i Stenen,
Det er tydeligt, at Manden er forarget ved Scenen;
Af Harme synes Foden at dirre paa sin Plint,
Apostlen er lige ved at flyve i Flint.

Det hellige Convivium, det aner ingen Ting;
Bægrene veksle i den sluttede Ring,
Viserne vokse i Længden og Drøjden,
Jublen og Latteren har netop naaet Højden, -
Da styrter Apostlen med et vældigt Spektakel.
Ora pro nobis! et Varsel, et Mirakkel.

Bordene væltes, man vil løbe sin Vej,
Da peger én mod Støtten, og raaber: Ej, ej!
Apostlen ligger stille - med Næsen i et Bæger,
O pia fraus, den hellige sin Gane vederkvæger!
I Døden vil han drikke, i Livet skrev han Breve;
Det første er det bedste. Den døde Paulus leve !